

VOIESOL ȘI VEI PUTEA

	LEI N.	DISTRICTE	LEI N.
PE ANU — CAPITALE	48		58
PE SESE LUNI	24		29
PE TREI LUNI	12		15
PE DA LUNA	5		6

UNU SEMPLARU 24 BANȚI

PENTRU PAISU PE TRIMESTRU PR. 20.
PENTRU AUSTRIA. P. 10 VAL. AUST.

ROMANULU

Articolele trimise și nepublicate se vor arde. — Redactorul răspunzător Eugeniu Carada.

LUMINEZA-TE ȘI VEI FI

PENTRU ANONTE, ANONȚURI ȘI RECLAME A
SE ADRESA ÎN BUCUREȘTI, LA ADMINISTRAȚIUNEA
ZIARULUIÎN DISTRICTE LA CORRESPONDINȚI DIARULUI ȘI
PRIN POSTA. — LA PARIS LA D. DARRAS-HALLORAIN
RUE DE L'ANCIENNE COMEDIE NO. 5.

ANONȚURILE

LINIA DE 30 LITRE 40 BANȚI
INSERTIUNI ȘI RECLAME, LINIA 2 LEI NOI

Administrațiunea «Romanului» face cunoscută abonaților că la 15 Augustu se sfârșesc un mare număr de abonamente. Acei dar care nu vor să încerce întrerupere, sunt rugați a renoua la timp abonamentul dumnelor. A s'adresa pentru reabonare la administrațiunea diariului «Romanului» trimițându prin post și costul abonamentului după cum este însemnat în capul foiei. Ori ce cere de abonare și reabonare, ne fiind însoțită și de costul iei, se consideră ca nulă.

DEPEȘI TELEGRAFICE

(Serviciul privat al MONITORULUI).

LONDRA, 21 Augustu. — Sa întâmplat un accident deplorabil pe drumul de feră la stațiunea Sanderley (Galles), din întinderea a două trenuri, dintre cari unul cu petrol; sa cauzat moartea a 23 persoane, de puterea focului, și mai mulți alții răniți.

PARIS, 21 Augustu. — Conte Sarriges (secretarul Imperatorului), Melon și doi deputați, Geizer și Montjoquier sa' numit senatori.

WIENA, 22 Augustu. — Dietele sa' deschis astăzi. Dieta boemă a avut 122 deputați. Aristocrați ultraconservatori, n'au fost prezenți. În dieta moravă vor lipsi arhiepiscopul de Olmutz, episcopul de Brünn.

București 13 Augustu.

Monitorele publicând adă decretul prin care D. Ion Brătianu este numit ministru ad-interim la ministeriul de resbelu, publică totu d'ua-dată și uă circularie a noului ministru către capi diviziunilor teritoriale.

Acastă circularie, profesiune de credință și totu d'ua-dată catechismu constituțional și militar, este, după noi, atât de limpede și deplină, în câtu mărturim că nu ne simțim în stare a o comenta, și o explica, cum explicăm ier cele două circularie către Prefecți.

Aci, cași 'n circulariele de ieri, Ministrul explică ce este regimul constituțional și cum trebuie se fi aplicat spre a se pute consolida. Aci însă, de la 'ntele linie, circularia aduce aminte armatei căcum națiunea întregă are ochii țintii asupra iei, căci organizarea, credința și drapelul iei sunt cea mai puternică

pétră a temeliei Statului român. Ea dovedesce armatei că Constituțiunea cea nouă, rupându cu acea parte rea și vătămătoare a tradițiunii din timp de decadiță, a sustrasu armata de supt fluctuațiunile d'iei și a feluritelor sisteme ale ministrilor, dându-i, prin articolul 92 al Constituțiunii, ca Capu alu iei pe Domnu; prin urmare ministrul are a s'ocupa numai de totu ce s'atinge de administrațiune, organizare, disciplină, într'unu cuvânt de partea materiale. Ministrul aduce apoi aminte armatei, cu istoria în mână și cu exemplele națiunilor celor mari, că 'n timp de frământare națională, „de frământare gigantică“ cum o numesce cu dreptu cuvântu, era naturale ca la noi ca pretutindene, în asemenea epoce de transformare, armata se fi inundată, de unde puternice, „gigantice“ ale națiunii și condusă de densele spre deplinirea destinărilor iei, spre „crearea condițiunilor de unitate și de stabilitate.“ Acum, adaugă ministrul după vocea unanimă a națiunii. „Statul român este constituit unu și nedespărțit; elu este înzestrat cu instituțiunile cele mai liberale și Tronul este acum redicatu în condițiunile și la înălțimea la care uă aspiră Românii.“

Cu pozițiunea țerei s'a schimbatu neapărat și pozițiunea armatei. Ea nu mai este acum ca pîn' aci uă gendarmerie ce sta cu pușca în mână în fața și 'n contra națiunii ci „uă armată asupra căre-a este ținută atențiunea națiunii întregi;“ uă armată care va face „ca armatele străine se nu mai pōtă cutreiera câmpiele noastre;“ uă armată a „bărbăției căre-a este încredințat cea-a ce a creatu bărbăția Romanilor;“ uă armată ce are „peptul la frontieră și ochii țintii spre Tron, și care este chemată se pue temelia puterii române, suptu comanda unu Capu din seminția de eroi,“ din familia Hohenzollern și Napoleone. Acastă este circularia ministrului și recunoscându că or-țe analiză n'ar pute decătu s'o trunchieze și s'o slăbescă, o reproducem, puțin mai la vale în întregul iei, sicur fiindu că națiunea și armata voru înțelege-o dacă ea este în adevăr, precum cre-

demu noi, espreșiunea fidelă a regimului celui nou și simpțimintelor națiunii întregi.

Monitorul publică încă unu decretu prin care regimentele de infanterie voru fi formate în viitoru de trei bataliōne de linie și se crează alu VIII-le regimentu de infanterie, tōte conformu legii votate, și cu începere de la 1 Augustu.

Monitorele publică unu altu decretu pentru înființarea d'ua-camudată a 30 de bataliōne de miliție, prevădu în bugetul ministeriului de resbelu, pentru esercițiul anulul 1868 câte unu din districtele a-retate în decretu. Tōte aceste decrete, precum ș'acelu-a prin care d. locotente-colonelu Lecca este înaintat în gradul de colonel, le reproducem mai la vale.

Monitorele publică încă numirea în funcțiune de mai multu comandant de bataliōne și de companii atât în armată câtu și 'n miliție, daru spațiu lipsindu-ne astăzi vom reproduce acele liste în No. viitoru precum și lista de înaintare în gradul de suptu-locoteninț a mai multor suptu-oficieri din armată și din corpul grănicierilor și doboranților.

Diariul din București Israelițulu Român publică adă unu articlu suptu următorul titlu: „Monumentul Unirii.“ Titlul vorbindu prin elu însu și cu cea mai mare elocință, reproducem și noi mai la vale acestu frumosu articlu, însoțit de cele mai sincere felicitări pentru junii Israeliți din România de peste Milcov, cari au manifestat prin uă epistolă simpțimintelor lor patriotice, și pentru Israeliți din București cari au luat inițiativa d'a se redica Monumentul Unirii.

Ordinul circularu alu domnului ministru de resbelu către domni comandant și diviziunilor teritoriale.

Domnule comandante!

În urma regretabilu retrageri de la ministerul de resbelu a domnului colonel Adrian, ale căru serviciu au fost preiute de Domnitoru și de țera, înălțimea Sea a bine-

voit u-mi încredința ad-interim acestu ministeru, asupra căruia, mai cu osebire în acestu timp, de reorganizare, este ținută atențiunea națiunii întregi.

Domnule comandante, anunțându-vă venirea mea la ministerul de resbelu, simțu trebuința a v' da ore-cari deslușiri, nu numai spre a se explica presiunța mea la acestu ministeru, daru spre a se determina mai bine natura și caracterul ministerului de resbelu, suptu regimul instituțiunilor noastre de astăzi.

În trecut, ministerul de resbelu era și șeful ostirii; elu intra în ierarhia militară, prin urmare, elu era luat din cei cari aveau gradul s'eu cari aveau imediatu dreptu la acel grad. De cându însă regimul represintativ a luat uă dezvoltare așa de largă cum este asigurată în Constituțiunea noastră, ministrii devenind nise persoane eminamente politice și pozițiunea lor fiindu supusă fluctuațiilor maiorității corpurilor legiuitoare, ministerul de resbelu nu mai putea rămâne capul ostirii; căci, unitatea și permanința, condițiuni indispensabile armatei, i-ar fi lipsit. Constituțiunea prevădu aceste inconvenințe și a dispus ca capul ostirii se fi Domnitorul, espreșiunea cea mai înaltă și cea mai puternică a unității și permaninței. Tradițiunile însă, au în totu d'ua una uă mare influință asupra mersului afacerilor, într'unu Statu din nou organizat, pînă cându instituțiunile cele noi își crează tradițiunile lor. Chiămarea mea prin urmare la acestu ministeru nu pōte avea altă însemnătate de câtu numai acea-a d'a rupe cu vechile tradițiuni, cea ce este singurul mișloc d'a se putea forma altele, potrivite cu spiritul Constituțiunii noastre.

Cea d'antecie daru misiune a mea este d'a determina mai bine de câtu în trecut partea ce se cuvine exclusiv ministerului, adică acea-a ce ași putea-o numi mai multu administrativă, financiară și politică, de partea puru militară ce vine de dreptu șefilor superiori ai ostirii suptu ordinea capului iei supremu, Domnitorul.

Acastă clasificare, această despărțire de atribuțiuni este nu numai conformă spiritului Constituțiunii, daru și salutară pentru juna noastră ostire. Numai astu-fel unitate, armonia și disciplina pōte existe în ostire; întraltu-fel, fiă-care ministru ar veni cu sistema sa, cu spiritul s'eu ce l'ar însufla ostirii, cu prevențiunile și simpatiile s'ele și astu-fel s'ar forma în ostire, chiar în contra intențiunilor făptuitorilor, dacă nu partide, daru coterie și rivalități, și scii domnule comandante, cuă ostire în asemenea

condițiuni în locu se fiă scutul Patriei ar fi uă sarcină nefolositoare, ba chiar vătămătoare.

Domnule comandante, în cursul celor 18 ani din urmă, cându Românii au luptat ca se și dobândescă unitatea, independința și instituțiuni potrivite cu spiritul seculului, ostirea sa aflat în nise condițiuni anormale. În acea luptă supremă, partidele căutau seși dobândescă concursul ostirii și pōtă dice că ostenia ei înși, în acea frământare gigantică, în care se crea Statul român, nu puteau rămânea străni luptelor politice. Acestu fenomen sa reproduș în tōte țerile cari s'au aflat în clătările prin cari a trecut România în acestu din urmă 18 ani, precum în seculul alu XVII-lea Engliera și în alu XVIII-lea Franția; și că se fi bine înțeles, vamiintu numai țerile a-celea ale căror armate servesc de modelu ca disciplină și unde scii că ele n'au putut deveni cea-a ce sunt astăzi de câtu după ce s'au creatu condițiuni de unitate și de stabilitate. Aceste condițiuni România l'ea dobândit astăzi. Statul român este constituit unu și nedespărțit; elu este înzestrat cu instituțiunile cele mai liberale și Tronul este redicatu în condițiunile și la înălțimea la care uă aspiră Românii. Străinul nu mai are dreptul se se mai amestece în trebile noastre din intru și armatele străine nu mai pōtă cutreiera câmpiele noastre. Ecă ce a creatu bărbăția Romanilor, ecă ce este încredințat astăzi bărbăției ostirii Române.

Domnule comandante, ca preotul, care în vestimintele sacerdotale nu trebuie se fiă distras de nici unu altu simțimēt de câtu d'acela d'a observa dogmele ș'a adora pe Dumnezeu, astu-fel și Românul suptu unitate nu trebuie se fiă distras de altu simțimēt de câtu d'a observa legile militare și d'a apăra unitatea Patriei, alu carei simbol este Tronul și independința națională. Peptul la frontieră și ochii țintii la Tron, ecă care trebuie se fiă atitudine osteanul în România liberă și independente.

Voi face totu ce-mi va fi cu putință ca se-mi implinesc cu sântenia sarcina ce cade asupra-mi, fiindu pe deplin sicur că și d-vōstră, pētrunși de cea-a ce v' rămâne de dreptu, v' veți implini misiunea cu bărbăție, intelință, patriotisμ și devotamentu către Tron. Aduceți-v' aminte, domnule comandante, căveți rara fericire se fiă chemat, suptu direcțiunea unu șefu din seminția de eroi, se puneți temelia puterii române, și misiunea d-vōstră, ori câtu este de mare, suntu convins că veți fi la înălțimea iei.

Ministru de resbelu ad-interim.
I. C. Brătianu.
No. 8093, Augustu 12, 1868.

FOITA ROMANULUI

ION DE CHAZOL. 1)

ULTIMA PARTE.

XXIII.

Sunt unele loviri atât de violinți în câtu esasperază pînă la nebuniă; cădeam atât de sus din regiunile idealei în câtu remășeu unu momentu ca năucit. Trebuia se reia citirea acestei dechiarări de resbunare pentru a m' convinge că nu eram în adevăr amăgitu d'ua nălucire. Duă dată imi veni uă idee în spirit, răpede și neapleptată ca uă segătă de lumină. Acastă scrisore era uă încercare, uă pedapsă pe care mi-o impunea, ecă era respalata lașilor mele bănuiele și îndouiele. Ea voia a se asigura dacă aveam în adevăr destul amoru pentru a rămânea d'acum nainte ne-strămutat în credința mea într'insă, chiar d'ar fi acusată de crimă, de sar acusa ca înșeșă, chiar dacă adevărul mi-ar fi năvălit ochilor. M' sculai pentru a alerga se m' arunc la picioarele iei. M' opri pe

prag.... Daru dacă mi-a spus adevărul, dacă ea mi-ar fi înțins în adevăr această cursă nedemnă!...

Ce era se se petrecă ore între noi? Voiam se m' liniștesc, simțiam că 'n desordinea ideilor mele eram se facu astu-fel ca totu se devie nereparabile. De trei luni eram tirit într'unu corințe de evenimente atât de stranie în câtu perdusem noțiunea realului. Acastă scrisore era atât de nebună!... Ce se 'i d'ic de nebun se 'mi veni? Trebuie ore se numesc lașitate această orbire rușinosă a pasiunii care m' adorna încă cuă umbră de speranță după asemene cădere? Eram însă pre turburat pentru a suferi multu timp această crudă nedumerrere. Trebuca se vedu pericolul în față. M' dusei la Viergia, Cându intrai la d'nsa, o găsi în picioare lângă uă ferestră uitându-se în parcu. Auindu vuetul pașilor mei ea se întorse și remase palidă și tăcută. Dacă 'n acestu momentu aș fi suprasu la crimă în ochii iei, i' juru Rene, că i-aș fi înțins încă braciule. Atitudinea iei măreț și otărită m' nghiacă. Fărăi vorbi, i' arătau scrisorea iei deschisă.

— Ai cititu-o? gise ea cuă voce d'abia înțelă.

— Da, și, dacă ai voit se m' încerci, Viergio, încercarea e crudă.

— Uă încercare? Mărturisesc ecăsta ar fi straniu.

— Cum! tōte acestea sunt adevărate; ecă-a ce spui în astă scrisore e otărit în spiritul dumitale?

Ea stătu la îndouiele unu momentu; apoi reluându-și tōtă liniștea: — E otărit fără revocare! gise ea cunū tonu de obrăznicie atât de straniu, în câtu indignarea mea, pre multu timp reținută, isbucni d'ua dată.

— Daru esci nebună! strigai.

Ea m' privi în față cunū aeru de desfidere. Imi fu temă de mânia mea.

— Se vedem, gisei stăpânindu-m' printru siliță a voinței, totu e uă nebuniă. Nu t'ăi gândit la ecă-a ce ar resulta dintru asemenea resbunare. Imaginațiunea dumitale a fost amăgită. Gelosia pōte ce-ai resimpțit uă dintră contra Genevievei t'ă rătecit. Este cu neputință a te prefăca că iubesci pînă la unu așa punct. Viergio, vieța noastră o faramă în acestu momentu. Maruș t'ă amăgitu pentru a se servi cu dumniata în cine se se scopuri miserabile. Ascultă-m' te conștă; cu tōtă lovitura ce sufero în acestu momentu fericirea noastră, putem se ne salvăm încă. D'acum n'ar suntemu legați, nimicu nu ne pōte despărți. Te supu unei rătăcirii a cărei mărime n'a

foșt înțelă de natura dumitale esaltată. Viergio, m' voit sili se uită ecăstă oră de deliriu.

— Ii mulțămesc răspunse ea; daru e pre tărziu Ion! Suntu acum nesc amintiri pe cari nu le mai putem sterge. Avem amândou pre multă mândrie pentru a putea vița. Suntu francă de vreme ce mărturisesc că t' am iubit. Suntu uă selbatică, ai gise adesea, și priveai ecăsta ca unu tuc din farcecele mele. Chiar de m'ar fi nefericirea mamci mele între noi, eu totu mi-aș putea inchipui amorul fără darea completă a sufletului meu. Acela pe care l' uă iubii va fi stăpânul meu, ilu voi servi în genuche; însă uă supunere vulgară, n'aresemnare roce, mi-ar părea uă profanare a ființei mele după ecă-a ce s'a petrecut între noi. Ai ucis amorul meu umilindu-m'. Tōtă otărită, tōtă puterea mea e în acestu cuvintu: nu te mai iubesc!

— Așa daru strigai, acele protestări de frăgejime, acele mărturii, acele jurăminte, tōte aceste nu erau de câtu minciune? Cășatoria dumitale nu era decătu uă cursă pentru a dobândi unu nume, uă avere?

— Uii că sir Clarence O'Brien este totu atât de nobil și mai bogat decătu d-ta.

— Daru cugetatu' ai la consecințele acestei situațiuni?

— O! sciam că m' espun unei primejdie teribile, gise ea cuă liniste nepăsătoare; însă pericolul a trecut, de vreme ce nu m' ai ucis la momentu. Acum cugetarea și-a venit și nu mai am de ce m' teme. Numele dumitale nuți permite a face vruntu șgomotu în lume.

— Ancă uă dată imi fu temă de mânia ce simțiam că clocotesc în mine.

— Și imi permiți a te întreba cum te gandesci se porți acestu nume? gisei cu ironie.

— O! liniștesc-te, reluă ea cunū tonu măreț, am destulă mândrie pentru a nu m' coborî din înălțimea la care m'am suit.

— Perți mintea; cugetatu-ai la ecă-a ce are se devia vieța noastră?

— Ii mărturisesc nescința mea în astă privință, răspunse ea. În ori ce casu, viitorul va atirna de d-ta. În orice casu însă, voi fi în ochii jumei ș'a slugilor noastre ecă ce trebuie se fiu, . . . femeia dumitale și... dacă voiesci, amica dumitale.

— De sicur esci nebună! strigai. Așa daru, cându cu ânima plină de amoru lășam cu d-ta proiecte de viitoru și dofericire, m' înșelai? Ai sperat daru că voi soferi nepăsătoru această necredută situațiune de bărbat înșelat și că, ambițiunea s'eu

1) A vedea N-ro de la 25—31 Iuniu, de la 4—13, de la 15—23, de la 26—31 Iuliu, de la 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 și 9 Augustu.

CAROL I.

Din grația lui Dumnezeu și prin voința națională, Domnul al Românilor,

La toți de față și viitori senătate.

Vedând demisiunea ce Ne a înfăcișat D. colonelul G. Adrian din postul de ministru de resbelu,

Am decretat și decretăm ce urmază:

Art. I. Demisiunea d-lui colonelul G. Adrian este primită.

Art. II. D. Ion C. Brătianu, ministrul Nostru de interne, se numește ministru al Nostru secretarului de Statu la departamentul financelor și este însărcinat cu interimul ministerului de resbelu.

Art. III. D. Anton I. Arion, ministru Nostru la justiție, este însărcinat cu interimul ministerului de interne.

Art. IV. Ministrul Nostru secretarului de Statu la departamentul financelor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestui decret.

Dat în București, la 12 August 1868.
CAROL I.
Ministru secretarului de Statu la departamentul financelor,
I. C. BRĂTIANU. No. 1288.

MONUMENTUL UNIREI.

Fiă-care popor a consacrat totdeauna prin monumente actele cele mai ale vieții sale naționale. Acele monumente stau ca nisele arcuri de alianță între trecutul și viitorul, ca nisele cărți de piatră unde generațiile citesc tradițiile lor cele mai scumpe, care sunt martorul trecutului, învățătura prezentului și paladiul viitorului. Nici un popor n-a lăsat atâtea monumente ca Românii; ei au semnat drumul lor cu monumente care sunt ca nisele silabe instructive pe cari lumea le descifrează din secol în secol.

Momentul care trebuie să rămână pentru eternitate bine-cuvântat în memoria română, este acela în care Principatele surori s-au unit printr'un avânt neresistabil, sevărșind un maritagiu nedisolubil din care a ieșit România. Tote animele fără diferență de clasă bateau atunci pentru Unire, sintr'un sublim avânt național, fiă-care a gândit și a voit unu și același lucru. Asemenea momente merită a fi eternitate prin piatră și bronz.

Trebuie dedicat în Capitală un monument în memoria Unirei, sub invocarea eroilor țerei Române întregi și mai cu seamă a lui Mihail Bravul și Stefan cel mare. Visul acestor oameni mari s-a realizat. Domnitorul Românilor, Carol I, a primit depositul Unirei, și va sci alu conserva, alu mări și alu eternisa.

resbunarea dumată fiindu satisfăcută, vomu regula uă casnicu în care nu vei fi femeia mea decât cu numele?

— O! nu eram alatu fără de minte încâtu se mă gândesc căi putea primi uă asemene vieță. Am prevădutu de mai nainte unde va isbuti căsătoria noastră. Am de la d-ta acea-a ce voiam. Acum sunt gata a te ajuta în totu ceți va plăcea pentru a ajunge la uă ntelegere care se cruție cuvințele și se ntrag scandalu asupra numelu de Chazol care a devenit șalū meu.

— Destul, nenorocito, destul! strigau înspăimântat dinaintea acestei perversități adinci pe care o vedeam în sine fără mască. Al nimicitu acum pentru totu deuna ori ce speranță de nădeptare. Al resbunarea dumată e completă; însă ni făcutu rău da o m-torțe asupra mii...

Nu aștepta, amic, ca se mă necer. Ați descrie slăbiciunile animei mele și răcirea rațiunii mele în timpul celor opt zile în cari fui torturat, în timpul căroru-a mă lupaiu contra nebuniei. După starea violente în care mă aruncase această scenă, mă simțeam se cuget și se mă mistesc. Nu puteam crede intru oțărre alatu de nebună. Cum se uni închipuiesc că ea ar putea stăru în această resbunare odioasă care sfă-

Este cătu-va timp, de când marele țiaru din Paris *Secolul*, dreptu respunșu către cel cari tăgăduiețu amorei Francei pentru libertate ca mai nainte, a deschis uă subscripțiune de cinc-deci centime de persoană cu scopul de a redica în Capitală un monument, neobositu-lu apostol al toleranței religiose și alu libertății, Voltaire, acestu filosof precursor al Revoluțiunii. Oamenii cei liberali, au respunșu cu sutele de mii la acestu apel.

Deru opera d'aci este cu multu mai importantă; căci este vorba de unu actu naționalu, la care trebuie și pte se se asociese fiă-cine, oricare ar fi credința sa religioasă și politică. Suntemu convinși că toți voru aduce prețicia lor la redicarea acestui edificiu. Și noi Israelitiți, care simțim cu unu suflet român, noi vomu contribui cu totu anima, și vomu fi fericiți decă compatrioții noștri crestini voru vedea în această contribuție unu semn alu amorei noastre pentru România.

Făcendu apelu către coreligionarii noștri, suntemu siguri că toți voru răspunde la simțimentul nostru. Fiă-care foia de subscriere pentru Monumentul Unirei va forma uă foie din cartea de aur a Patriei Române. Nimeni nu va voi se lipsescă dintr'nsa.

Subscripțiunea este de cinc-deci bani. Nimeni nu va putea da niciu mai multu niciu mai puținu. Este unu felu de capitațiune patriotică și egală. Se dice că Românii întrebunțau la construcțiunile lor, nisele pietre mici și egale dar forte tare cimentate. Acele edificii au pututu reziste la acțiunea timpurilor. Facă-se ca cotisațiunile mici deră egale, pe cari le solicităm, să aducă multă fericeire monumentului, și să-lu facă indestructibil precum este Unirea însăși.

Numele subscriptorilor se voru publica.

Pte că tote diarele voru găsi de cuvintă să adreseze unu apelu analogu către lectorii lor. Etă unu câmpu de emulațiune de care se va bucura patria noastră, și care va fi bine-cuvântat de Dumnezeu. Acesta va fi celu d'antăi pasu către Concordia Universală.

Israelitul Român.

NUOUL LOCALU

ALU SOCIETATEI ROMANE DE DARE LA SEMNU, etc.

Propășirea acestei societăți se face cu răpediciune vedută numai la puține societăți, atătu este de adevărat că iubirea armelor și exercițiilor corporali, moștenite de la cetățianii-soldați din Câmpul lui

rama vieța mea și aiei? Răcirea de acele superstiții stranie de cari avusesem mii de probe ca se nspăimântă pte de vrău mălucă amenințătoare gata a o pedepsi d'ronu amoru pe care ealu crocea sacrilegiu. Nu eram ore se sevărșesc eu însuși ruina noastră, luându uă oțărre estomă care făcea nereparabile nefericirea noastră? Ea avea uă imaginațiune esaltată pe care trebuia a o stimpăra. Era cu neputință ca prin iubirea mea se nu parvină a o nblinji. René, după ce am blăstemat-o ca puă natură injosită, m-am fărțit la piciorale ței rugându mă... Amorul ței mă ardea ca tunica lui Nessus. Măreță, nestrămutată, ea mă ardea cu privirile ței; suflarea ței mă mbăta, frumusețea ței mă uimea. O rugam cu lacrimi; credeam a o vedea emoțională, slabă, gata a se îndupleca; însă duă data ca îngrozită, ea fugea din braciile mele, doborându-mă cu aceste cuvinte: „Nu te iubesc! nu te iubesc!” pe cari le redica cu violență spre a mă atinge mai bine în anima și săpa uă prăpastie între noi. În asemenea scenă pordeam pînă și conștiința situației în care mândria mea se umilea. Croșu cu voi deveni nebun de durere. Nu sci prin ce minune mă trăiesc în astă oră, căci de două ori oțărre a o ucide și pe dinsa și

Marte, este încă ferbinte și viue în sufletul Românilor. Numerul membrilor crește necontentit, și societatea, după uă esistență de șese lune numai, își arangiază deja unu nou și magnificu localu care pe lângă calitățile frumoșe se le poșitiuni ale întinderii se le și confortabilul instalării, are și avantajul imensu d'a fi atătu de aprupe încătu ori care pte merge pe jos la elu, fiindu situat numai la vre două sute de pași dincolo de Cișmețiu. Acestu locu, după cum se scie, a fostu datu societății de primăria capitalei; guvernul și d. ministru din intru în particularu, a dăruit încă societății cinc-deci mii cărămide. Cu aste bine-voitore ajutoare și cu fondurile proprie de cari dispune societatea, ieri 12 corinte, s'a pusă cea d'antăie piatră la temelial localulu nou alu dărei la semn. Membrii comitatului societății au datu acestui începutu unu aeru de ceremonie și veselie cu totul originale.

Cea d'antăie piatră se puse în veselele cântării ale unei muzice; uă libațiune de șampanie, înscită se nfelege de închinări românești și bine urătoare, uă aste rădecini ale unei instituțiuni ce va întinde în curându ramurii se asupra țerei întregi; apoi, în cântarea horei „Mirele României,” micul tunu alu societății, făcu se vibrese în trei rânduri aerul cu detunările se le puterice.

Astă-felu fu pusă cea d'antăie piatră a unu localu în care peste puținu timp voru veni se se ntrăcă pușcași din țera întregă, ale căroru detunări voru avea unu resunet cu va străbate forte departe!

RESBELU. — Prin decrete cu data 9 Augustu, 1868. Regimentele de infanterie actuali voru fi formate în viitoru de trei batalione în linie cu cadrele și efectivul prevădutu în budgetu.

Se crează alu VIII-lea regimentu de infanterie în trei batalione cu efectivul prevădutu ca și cele-lalte regimente de infanterie.

Formarea acestor regimente în trei batalione se va face pe ziua de 1 Augustu.

Se înființază duă camu datu numai 30 batalione de miliție prevădute în budgetul ministerului de resbelu, pentru exercițiul anulu 1868.

Aceste batalione voru fi câte unu pentru fiă care din districtele Argeșu, Bacău, Botoșani, Brăila, Buzău, Covurlui, Dâmbovița, Dolju, Dorohoi, Fălciu, Gorju, Ialomița, Iași, Ilfov, Mehedinți, Muscelu, Nemișu, Oltu, Rahova, Putna, Râmnicu-Săratu, Romanu, Pro-

pe mine. Rene, esecese desprețurilor ței fură de nevoie pentru a nimici ori ce speranță în anima mea josorită...

Te nșori, nu este așa? căci sci că nu sunt unu omu care se suferă nesce asemenea decăduru! Ascultă; după opt zile d'unu asemenea delir, — trăisem opt zile astă-felu, — intruă seră, după ce o părăsiu rugătoru, obositu d'a mă fi josorit atătu timp, spăimântat d'a fi ajuns la unu asemenea grad de slăbiciune, cugetaiu asupra situației mele. Avui curajul în sine d'a privi în față nenorocirea mea și d'a căuta ce mi rămănea de sperat. Totu era perditu, fericeire, demnitate. Nu mă ota îndreptaru, căci, chiaru d'asău fi tinșu desprețulu ței, nu mă puteam fi pentru dinsa decât unu obiectu de milă. Mă simțiamu deja misierat în ochii mei însu-mi. Cădusem intruă cusa; nici unu locu de esire, nici unu recursu! Chiaru legea navea puterea d'a sfărma jugulu de care ea mă țintuise, chiaru d'a-și fi culețat se apeleză la unu tribunalu și se mă espun la unu scandalu publicu. Aveam încă în spiritul meu unu procesu bizar de careți aduci aminte și în care unu omu oșest, intruă situațiune ca a mea, reclama în deșieru de trei ani nulitatea căsătoriei elu. Elu suferig

manași, Sucăva, Tecuci, Teleorman, Tutova, Vâlcea, Vaslui și Vlașca.

Prin decretu cu data 12 Augustu 1868. Se înființază la gradul de colonel d. locot. colonelul Leca Dimitrie, comandantul regimentulu No. 7. (*Monitorul*).

DISCURSULU

lu S. Barnașiu din 2—14 Mai 1848. de relațiunile Românilor cu Ungurii și de libertatea națională.

(A vedu No. de eri.)

„Senatus et populus Romanus beneficium et injuriam esse solet. Coeterum Boccho, quoniam poenitet, delicti gratiam facit, foedus et amicitia dantur cum me, ruerit.” (Salust. Jugurtha cap. CIV.) adică: „Senatul și poporul Romanu ține minte, facerea de bine și nedreptatea; lui Boccho, fiindu că i pare rău, îi ertă fără de legea, fedul și amicitia i se voru da, cându le va merita;” cu aceste cuvinte respund Românii regelui Mauretaniei, cându cerea acestu-a uniunea cu Românii și amicitia lor. Camu asemene, mi se pare, saru cădea cu pucina distincțiune, se respundă și senatul și poporul Daco-Romanu, cându chiama Ungurii la uniune pe Români. Așa e, senatul și poporul Daco-Romanu încă ține minte facerea de bine și nedreptatea, chiaru se i o fi făcutu cine-va înainte de una mie de ani. Senatul și poporul Daco-Romanu ține minte, cumu a intrat unguurul Tuhum în patria noastră, mai înainte ca puă vulpe, după aceea ca barbaru cu resbelu, fără se i fi datu Românii vruă causă de resbelu; ține minte cumu a cădutu domnul Românilor după uă luptă sângeroasă, și cumu au legat Ungurii cu Românii alianță de pace prin jurământu, care Ungurii au călcatu de multe sute de ani. Senatul și poporul Daco-Romanu ține minte, cumu au luat Ungurii pământul Românilor din Temeșiu și dintre Mureșiu și Tisa. Senatul și poporul Daco-Romanu n-a uitatu, că numai de la incursiunea Ungurilor se trag tote relele, cari le suferu Ardelenii de uă mie de ani; de aci se trag și suferințele Românilor din Temeșiu, dintre Mureșiu și Tisa, de la descălcarea Ungurilor pe pământul Daciei pînă în ziua de astă-zi! Senatul și poporul Daco-Romanu ține minte, că Ungurii și atunci încă furiu catene pentru Români, cându acesti a și versat sangele pe siesurile Moldovei și ale României în luptele cu Turcii, cei mai neîmpacăți dușmani ai națiunii ungurești; și acumu ertă urșesc planu nou, ca se i cucerească.

Insă cătu mirare trebuie se ne cuprindă Fraților, cându ne arată istoria, că Ungurii nu erau atătu de selbatici cându veniră asupra pământului Românilor, cumu saru făcutu după aceea mai târziu; cumu-că ei, putemu dice, sunt mai barbari astă-zi de cătu înainte de uă mie de ani! — Căci ei după ce căștigară batala, nici măcaru la a-

trei ani această tortură. Legea consacrase nedreptățile. Și eu eram înlănuțit pentru vecie. Acesta femeie desprețindu-și jurămintele dinaintea oamenilor și dinaintea lui Dumnezeu, avea dreptul d'a păstra unu nume furat. Derisive sacrilegiu! ea putea deveni adulteră, și copii ței voru fi ai mei, dacă nașu putea proba trădarea ței dinaintea judecătorilor. Astă-felu a făcutu codul nostru!

Mă sfătuiu multu timp cu mine însu-mi, cu creierii turburați, cu anima sfșișată, răcitu de turlaru și de amor. O adoram, și mă îngroziamu la cugetarea d'a trăi fără d'nsa. Ea devenise vieța mea, suspinul meu, sufletul meu. Chiaru violența desperării mele mă călă. Imi fu rușine de slăbiciunea mea, amărciunile prea multu timp gramădite se revărsară în sine. Din victimă mă făciu judecătoru, și o condamnai.

Intruă seră dedeu ordine fierului meu a pregătu totu pentru ca se plec a doua zi în zor. Tu sci Rene cu ce voință nemilidă sevărșesc ceva uădată ce am oțut. În mijlocul nopții, cându totu se dormitu în castelu, ieșiu din camera mea și mersiu fără sgomotu la apartamentele nevastei mele. Ușia ței era închisă, daru aveam cheia unei alte ușii care comunica din bibliotecă intru

lata nu-i constringă pe Români, ca se-lu cunoscă domnu pe Tuhutum, că Români și i-lu aleseră Domnu de bună voință, în localu Domnului loru celui cădutu; ei nu le i-au nici pământul, nici drepturile politice; nu constringă la datene barbare. Ci chiaru din contra, Ungurii se facu crestini după legea bisericei răsăritului, de care se ține totu biserica Românilor, ei făcu legătură de pace cu Românii și de egalitate, așa încătu și pe la 1291 încă i vedem ședendu împreună cu Românii în dieta țerei și împreună judecându asupra lucrurilor pământului; Români locuesc pe acestu timp în districtele lor românești nesupărați de nimeni, pentru că Ungurii nici uă datu n'au implutu țera, peste care își arogau domniro, ci au fostu totu deuna mai puținu la număr, și nici nu le trecea prin capu, ca se persecuteze naționalitățile cele-lalte, ba încă Stefanu, celu d'antăie rege alu Ungurilor dice, că: *regnum unius linguae imbecille est.* Atătu erau de toleranți Ungurii pe acele timpuri! Pecătu însă că acestu purtare blândă a Ungurilor nu ține mai multu, de cătu cam pînă pe la 1291. De aci încôce ei începă a fi totu mai tiranoși alatu cu poporul, cătu și către alte națiuni, în cătu pe la a. 1437 poporul nu mă putea suferi batjocurile marilor unguresci, și alergă la arme, ca se storcă cu puterea respectulu, cu care li erau datoru domni pământesci; și intru adeveru, putea se credă cine-va, că marii unguresci voru cugeta cumu se împace animele nemulțamite, prin redicarea rețelor apăsătoare; ci ei lucrău chiaru din contra, și făcură sfātu între sine, ca se sterpscă pe popor, nu cauzele reului. Mișlocul celu mai bun la acestu scop lu-afară marii ungurilor în uniunea celoru trei națiuni: a nobililor d'impreună cu secușii și cu sașii. Cându saru fi uniu tataru cu turcu asupra Românilor și ar mai fi chiamațu la acea uniune încă pre unu popor mănăcatoru de oameni, nam trebu se ne mirăm, daru cându vedem, că se unesc astă-felu florea unei națiuni crestine asupra poporului crestin, care o nutrește în pace și o apără în resbelu, de acesta ne mirăm. Nimeni nu pte se ne spuă rețele ce s'au versat din fontană inveniată peste totu poporul și parte peste națiunea română. Durerile ței noi numai atunci le-am putea cunoșce, cându saru scula Români din morminte cu lacrimile pre față, cari le-au storsu uniunea celoru trei națiuni de la anul 1437 pînă acumu. Ajunge, că uniunea acesta n'a de cătu una conspirațiune în contra poporului, care face și acceptă legi, instituțiune inemice libertății lui, și priveghiăză cu ochi neadormiți, ca se nu i se măi rōdă catenele servitutei.

Acă nu nascuse Verboczi pe lume, și uniunea celoru trei națiuni infloria; nobilii cei mari d'impreună cu Secușii și cu Sașii jurău mai în totu anul, că nu voru suferi nici uădată, ca poporul se ajunga la drepturi egale în țera. După ce vețiu lumina d'aci acestu advocat alu tiraniei, care nu trebu

micu coridor și d'acolo la camera ței o toaletă... Deschisem. Acolo încă unu zavon trasu pe din intru mă opru; însă acestu ușă era slăbă, euă împinsura de umeru o deschisem. Sosiamu la camera ței, lumina pe jumetate d'opă lampă de alabastru. La uotulu ce făcusem, Viergia se destelase. Dăruindu-mă pe pragu, ea deie unu lipet...

În ziua, mai nainte de destelarea slugilor, plecăm de la Chazol lăsându această scrisore:

„Nai voitu se fi femeia mea. Te-am tratat ca unu stopănu. Am supus orgoliul dumată. Acum nu te măi voiesc, și plec, după ce te-am josorit și pedepsit. Nu se vomu revedeă nici uădată. Situațiunea omnitale e ascurată, notariulu meu iți va procura veniturilo la cari ai dreptu după contractul nostru. Dacă voiesc se plec de la Chazol pentru unu altu locu, te lasă liberă. Numai despărțindu-mă de duminăta, ț-aducă aminte că porți numele meu... Te sfătuesc d'a nu uă uita nici uădată.

„Ion de Chazol.”

(Va urma). MARIO UCHARD.

se eșă nici uădată din iad, cele trei națiuni îndată lă coprinseră cu brațele deschise, și sărutară legile lui ca evangeliul dreptății pe pământ; și poporul se îmbracă în gele, căci Tripartitul pentru popori nu e evangeliul de bucurie, ci îngurul morții celei mai rușinoase în jugul aristocraților.

Decretul Tripartit — așa se chiamă cartea legilor scrisă de Ștefan Verboczi — pe de o parte nimicesce personalitatea poporului, făcându-l șerb, domnilor pentru totu deuna, era pe de altă parte să răpescă mijlocirea de a-și câștiga cele de lipsă spre traiul vlei (Decr. Trip. p. III, tit. 30 § 7) și așa, i storce toate puterile, ca se nu se mai pōtă scōte din șerbitute. Pe popor lă împarte în *nobilii și rusticii*, nobililor le dă drepturi și putere nemărginită preste popor, fără de nici uă datoriă cātră acesta, eră datoriele le încarcă tōte în spinarea poporului; pe popor lă desbracă de drepturile omenesci și-i iē tōtă puterea de a se putea apera în contra crūdimei domnesci, dīcând, cā rusticulū nici de cātū nu se pōte legiui cu celū nobilū (D. T. part. III, tit. 31); poporul nu-i este ertatū a-și alege judecatori și alți deregatori, cumū alegū nobilii; judecatoriulū lui e domnūl seū, carelū mână tōtă ziua. Acesta lucra cu elū după plăcerea sea, cā nu e nimene care selū a-pere de dīnsulū; apoi la comitatū lū judeca eră tōtū domnūl pământesci, și așa mai în sus, pretutindene tōtū judecatori de aceia suntū puși asupra lui, cari suntū jurați a nulū suferi ca se se redice din pulbere vruă dată. Pentru poporū nu vorbesce nimene nicāri, căci elū nici nu esistă ca poporū. În adunările marcali și în cele de țera nobilii nu vorbesce de poporū și numai de omenii lorū (az én embereim). Poporul dreptū aceia e condamnatū prin lege, ca seū se suferē ori ce nedreptate iarū face domnii, seū se-și resbune asupra lorū tiranesce cāndū pōte. Ca se nu pōtă scāpa nici într-unū chip de furia domnilorū acestū poporū nefericitū, legea *ba legatū de glia* (glebae adscripti, D. T. part. III tit. 25 § 2), și prin această mesurā i-au asicuratū pe domnii, ca se pōtă face ce vorū voi cu poporūl, fiindū convinși, cā nimene nu va cuteza seī dea locū de scāpare, cāndū va cădea în acea fără de lege, ca se părăsescă loculū domnului seū. Nu se mulțimesce legea numai cu atātū cālū lega de loculū domnului seū, ci afară de această lū supune domnilorū pământesci cu rusticitate absolută pentru tōtă eternitatea, ca se nu mai aibă nici uă rază de speranță, cā dōră vorū scāpa din jugū ore cāndū mār-cărū nepoți seū strănepoți lorū. D. T. p. III tit. 25 § 2).

Prin legi de aceste și-au redicatū ungu-rii constituțiunea lorū cea faimosă, paladiulū privilegiilor sale, pe ruinele libertății poporului. În puterea constituțiunei unguresci numai nobilimea are dreptū de a pune legi cu popii cei mari și cu ore cāte urbi reū respinsinate; poporul e scosū afară cu totul elū e datoriū numai cu ascultare orbă, cu supunere pasivă. Nu se află nici uă instituțiune rea în dreptulū romanū și în legile barbarilor, care se nō fi luatū unguirii în constituțiunea lorū; ordinațiunile și decretule regilorū unguresci suntū documentele barbarei celei mai de josū. Constituțiunea ungurescā cea egoistă și inimică libertății poporului nimicesce industria și comerciulū, stinge artile și sciințele, scōlele, cari pînă acumū în totū iunulū corōnei unguresci, nāu fostū de cātū cuburi de nesciinți și de despotismū aristocraticū, în cari sāu crescutū împilatori de poporū. Sub această constituțiune sa stīnsū pe încetū și religiunea cea crestină a carității frățesci; ba dacā comparā cine-va legile cele răpitorie de proprietatea poporului, dacā comparā sierbitutea care ancā sia, cu purtarea unguirilor cāndū au venitū ca barbari în acestū pământū, aflā cā religiunea crestină n'a adausū nimicū la îmblindirea selbătăciei aristocratice; din contra, ei îndată ce se fecură crestinii, începurā a-i supune la sierbitute și pe unguirii lorū, cari fiindū păgāni, erāu liberi. Nu aflī la unguirii nici unū Ambrosiu, nici unū Crisostomū, care se apere proprietatea poporului și a veduvelorū în contra imperațiilor și aristocrațiilor; din contra, episcopii și prelații unguresci se dū în dietā împreună cu aristocrații de punū legi

asupra poporului, iunū judecie domnesci, ca cei-l-ali aristocrații, și cu drepta dāu binecuvēntare poporului, erū cu stēnga lū batū ca domni pământesci. Cine nu scie, cā curțile episcopilorū catolici suntū locuri privilegiate de torturā, darū cine ar cuteza se dīcā cā unele purtări ca aceste ale lorū arū fi lucruri nelegiuite; cāndū suntū întemeiate tōte pe constituțiune, pe Tripartitū, pe usū de sute de ani, de privilegii, pe diplome regesci și imperătesci?

Verboczi numesc și gințile, pe cari le fulgerā cu anatema rusticității eterne și a acestui despotismū infricosiatū; elū dīce: cā unii suntū unguirii, sași, germani, boemi și schiāi de legea crestină, alții suntū romāni, ruteni, serbi și bulgari de rātecierea grecilorū, ș. a. Darū fiā de ajunsū aceste trāsuri, ca se se cunoscā ce este sierbitutea și acci-a cari nu i-au purtatū nici uădatā greutățile, ca se scia tōți cumū se facū legiuite și fără de legile cele mai mari, cāndū suntū aperate de legi; cumū calcā în piciorle dreptulū ungurescū pe uā mulțime de ginți, cumū le desbracă de demnitatea omenescă, cumū le răpescē tōte mijlocele de culturā și de apărare, cumū dā tōte bunetățile și onorile țerei aristocrațiilor; erā pe poporū lū încarcā cu greutăți și lū dā legatū în mânăle aristocrațiilor ca pe uā vitā!

Se ne întorcemū acumū de la aceste legi și instituțiuni de jale pentru poporū și de rușine sempiternā pentru aristocrații ungurescā, se ne întorcemū cātră acelu momentū, ce se numesc Aprobate și Compilate, în care zace națiunea nōstrā din Ardealū se culegemū ore cāte flori galbene din florile morților cari crescū pe acestū momentū infiorătorū, ca se le dāmū Romānilorū, cari vreau se vengā limba și naționalitatea Romānă pentru bunetățile uniunei unguresci, se-și punā cocarda la pepturi întru aducere aminte cā au concluratū la îngroparea națiunei lorū inși-și. Într-unū locū Aprobatele declarā pe națiunea Romānă scōsā din numerulū State-lorū țerei, cu aceste cuvinte: „cu tōte cā națiunea Romānă în patria asta nici nu sāu numeratū între Saturi, nici religiunea ei nu e una dintre religiunile cele recepte, totuși pînă cāndū vorū mār fi suferiți pentru folosulū țerei, Statulū bisericei Romāne se se iunā de acestea. (1) Întraltū locū dīce: „cu tōte cā națiunea Romānă s'a admisiū în patria această pentru binele publicū, totuși ne luāndū aminte la starea sea cea de josū; (2) întraltū locū dīce, cā pe Romāni numai pînă atuncī fi suferi în țera, pînă cāndū le va plăcea principilorū și locuitorilorū, unguirilorū, secuilorū și sașilorū; „cei ce se iunā de secta Romānilorū, seū a grecilorū, cari în timpulū presinte se suferi, pînă cāndū va plăcea principilorū și locuitorilorū țerei;“ și erāși: „fiindū cā nici religiunea națiunei Romāne ancā nu e dintre celiuni recepte.“ (3) În urma acestorū legi, numai atātū mai adaugū, cā legile aceste, după cari se guvernā Ardealulū și astā-și, sāu întāritū la stāruința celorū trei națiuni și după venirea Ardealului sub domnirea casei austriace, prin așa numita diplomā Leopoldinā, și Romāni se scōserā din noūd de la tōte dregatoriile, dechiarāndu-se de neabili numai pentru cā suntū Romāni, cu aceste cuvinte: „la tōte dregatoriile, cari suntū de lipsă spre admīstrarea poliției, seū a dreptății, seū a iconomioi, ne vomū folosi cu indigeni transilvani, adică cu unguirii, secu și sași, fără de nici uă cāutare la religiune, și de cāte ori se va întempla se fiā în vacanță vruă dregatoriā, nici uădatā nu vorū precumpeni națiunile cele străine, seū acele, pe cari ei dimpreună cu noi le numerā între străine, și neabili la purtarea dregatoriilor.

Elā anatema infricosiatā asupra unei națiuni întregi. Și înainte de ce ași desluși, cumū a petrusū acestū fulgerū prin tōte

clasele națiunei Romāne, nu potū se nu ob-servū, cā unguirii nu se mulțimescū numai cu cātū lipsescū de libertate pe națiunea Romānă, ci ancā o și calomniāz, dīcēndū chiarū prin organulū legelativū, ce e uā națiune de josū, și acestā o dīcū numai des-pre Romāni, cu tōte cā se pōte dīce pe aceste timpuri și de unguirii, precumū și de alte națiuni, cari gemū sub aceste legi draconice; pe aceste timpuri barbare nu se pōte lāuda cu cultura sea nici uā națiune de sub corōna Ungariei; nu se pōte lāuda nici cu cultura aristocrațiilor, care numai într-acea-astā, cā acci-a se nutriū și se îmbracău mai bine de cātū poporulū și erāu deprinși mai bine la măestria de a împila poporulū, nici cu cultura poporului, pentru cā poporulū era desbrăcatū de libertate, care e condițiunea cea d'antēie a tōtā cultura omenescă, și dacā se alegeau nisce bărbați din ore care națiune, cumū au fostū Corvinii, cumū a fostū Michaiū Eroulū, Ștefan celū Mare, și alți Romāni de cari s'au miratū și parte saū tremutū contimpuranii, se mirā și se va mira tōtā posteritatea, cu unii ca acestia sa putū glorifica pe dreptū națiunea cāre i-a nās-cutū, cumū se pōte glorifica fiā-care mamā cu fiilū seī cei înțelepți. Cumū pōte însă se de-faime cine-va pe uā mamā nobilā ca această, fără se cadā însuși în judecata lumei ca unū calumniante fără de rușine?

Dupā această observațiune mē fatorcū la influința legilorū unguresci spre tōtā națiunea romānă, spre tōte clasele ei. Mai antēiū legea se apucā de bate pe tōtā națiunea în genere, ca fiindū vulneratā tōtā, se nu remānā sântosū nici unū membrū; apoi se apucā de biserica și de preoți; pe biserica o dechiarā numai toleratā, pe preoți li supune la tōte greutățile, și lipsindu-i de totū ajutorulū, numai de la preoții romāni pretinde serviciu pentru Statū fără salariū și onōre; demanda ca la ver-ce propusū se-i prindā ca pe nisce lotri și furi, căci scia legea, cā nu-l va apera nimene, fiindū opritā națiunea prin lege, ca se nāibă deregatori din sinulū seū; asupra arhiepiscopului Romānilorū dā putere fiā-cui ca se-l cante cu legea unde va vrea, dīcēndū, cā n'are reședința, ca se-l cerce la fumulū seū. Din aceste și alte mesuri asupra bisericei și a preoților Romāni a cursū riuri de lacrimi peste tōtā națiunea, și ancā curgū. Dacā se mār aflā vruă rață de luminā în preoțiunea Romānilorū și printrīnsa în națiune pînă la finitulū secululū alū 17-le, aceea aū de a o mulțumi Romāni Turcilorū, cari le mār dā de lucru unguirilorū de nu-și potū esecuta după anima lorū legile în contra Romānilorū; și fiindū deschisā comunicațiunea Romānilorū din cōce cu cei dedin colo de munți, Ardenii învețā în Romānia unde se chirotenia și arhiepiscopii nostri, Maramușianii și Selagianii și cei-l-ali Romāni vecini cu Moldovā învețā aici pînă ce sa tātātū comunicațiunea cu încetarea resbelelor turcesci, și prin alte impregiurări.

Mădulariulū tātātū de cātre trupū nu mai pōte trăi, și trupulū, tātāndu-se vrunū medulariū, pătimesce dacā nu piere. Acestū scopū la avutū unguirii, adoperāndu-se a tāja pe nobilimea romānă de cātre trupulū național. Cu cărțile de nobilitate aū versatū sumeja în anima nobililor Romāni, ca se crezā cumū-cā suntū unguirii, genū mār alesū de cātū genulū Romānilorū; erā la frații lorū se cante cu disprejū, și cāndū intra în biserica, se se alēgā de ei. Pe lēngā această unguirii pōrtā grija, ca nu cumū-va se apuce nobilii Romānilorū la deregatoriū cardinali, se cāstige posesiuni mai mari prin donațiune împărătescā, fiā fostū cātū de meritați pentru patriā, și așa se apuce la vruū putere mai însemnatā, temēndu-se, cā se nu se facā aristocrația romānă. În secululū trecutū, a fostū Mehesi consiliarū de curte, și în secululū presinte Alesiu Nopcia Cancelariū: cu Mehesi sa încheiatū secululū trecutū cu Nopcia so va încheia pōte secululū presinte; ci și aceste minuni nu se facū, fără numai după ce sa lepădatū unii ca aceia de biserica, prin urmare și de națiunea romānă și aū trecutū la catolicismū și la naționalitatea ungurescā. — În comitatele unguresci nobilii Romāni nu potū ajunge la deregatoriū, cu tōte cā cea mai mare parte a nobilimei e romānă, în comitate unū dregătorū Romānū e raritate, care face epoca în istoria Romānilorū, și numai cāte unulū se nasce

într-unū seclū ca genii; în pământulū Păgă-rașului e romānă tōtā nobilimea, erā dregatori suntū secuī, afarā de cāte unū Copăcian seū Boierii; numai în Cetatea-de-Pētrā și în Maramureș, care se iunā mai nainte de Ardeal, suntū mai mulți dregatori Romāni, cari se iunā ancā de biserica națională, dar pe acestia li priveghiazā unguirii cu uā mie de ochi și se adopera în totū modulū a-i unguiriza, cumū i-au unguiritū pe Zeicani, Goleșcii, Paganescii ș. a. din Hatieg, ca se aibā prin cine se stōrcā pe poporū și se-i iunā în întunerecū pe nobilii Romāni din acea țera, dacā nu potū se-i ungurescā.

(Va urma.)

(Federațiunea.)

Societatea Romānă de Gimnastică, Arme și dare la semnū va avea serată musicală Vineri la 16 August corentū.

Comitetulū anunțāndū această, rōgā cu stāruință pe tōți d-nii membrii ai societății a lua parte la astā serată, avēndū a le comunica dispozițiunile luate pentru pregătirea noului localū de dare la semnū pe terāmūlū cedatū societății de comuna Bucuresci.

Tōtū cu astā ocaziune comitetulū rōgā atātū pe d-nii membrii a cārora contribuțiuni mensuale suntū ariariate, cātū și pe acei din noūd votați în ultimele ședințe ale comite-tului, a cārora listā se publicā spre cunoșcința d-lorū, ca se bine-voiascā a grābi achitarea datoriei d-lorū, spre a putea și elū subveni la însemnatele chieluēli ce se cerū pentru pregătirea localului dīst, care e ficsatā pentru 2/14 Septembrie viitorū.

În cazū de timpū reū, serata va avea locū în cea d'antēie și frumōsā ce va urma.

Numele membrilorū votați în ședințele din urmā.

- G. Persicanu, Ștef. Lespezeanu, G. Misi-nezu, Șcarlat Voinescu, Locot. Gussi, Em. Du-covici, R. Gianelloni, I. Zăhărescu, Alf. Du-hamel, Doct. P. Iatropolu, Cost. Bolinteanu, Sub-locot. Botea, Căpitan Mareș, Doctorulū Chiriazii, Șc. Popovici inginerū, Căpit. Ianco-novici, Nae Zădăriceanu, Grig. Mustacof, Elie Niculescu, N. Rădulescu, G. Rimniceanu, Căpit. Berendeiū, Cost. Pitisteanu, A. Papadopolu, I. Floru, Sub-locot. Sebastian, Ioan Moscu, Alex. Lupașcu, Dr. Sergiu, Gr. Georgescu, A. Calguderal, Dim. Rizo, Maior Budisteanu, Tomā Tașui, Iorgu Gudgiu, G. Tințu, Alex. Romalo, G. Bann, M. Poenaru, G. Costandin, Alex. Lupescu, Cost. Boerescu, G. Ghica, Maior Radu, Maior Mărculescu, Locot. Vlă-doianu, Miclescu, Dr. Vlădescu, Geoge Su-lacolu, N. Locusteanu, Dr. Iconomu, Cost. Apostolescu, N. I. Sotchek, C. N. Rădulescu, G. Dobrescu, G. Bursan, Sub-locot Gr. Geani, Dr. Sutzo, Dr. Trandafirescu, Ioan Ciuflea, M. Durma, M. Rahtivan, Ionescu proc. gen., Ioan Bălceanu, Ghiță Ioan, P. Nișescu, Ap. Ghimpeanu, Col. Gr. Gărdescu, Ioan Pală-avocată, Gav. Grecescu, Cost. Păulescu, Căpit. Condescu, Căpit. M. Fălcoianu, Colonel Că-linescu, Locot. D. Călinescu, D. Zolovici, An. Olnescu, Ghișescu stenografū, Ioan Darvari, Paraschev Atanasiu, Hubert inginer, C. Ca-racioni, N. Dărăscu, D. Marinescu, D. A. An-tofoliū, Sub-locot. Donic, Căpit. Petrovici, Dim. Rlureanu, Cost. Dimitriu, V. Deleanu, N. Georgescu, A. Stati, Ciuhoreanu, Cost. Cămpineanu, I. C. Fundescu, Ioan Bujoreanu, A. D. Holban, C. Simonidi, Gr. Niculescu, D. Teodoridi, Col. Alex. Milo, G. C. Poenar, C. Dimitrescu, Gr. Pandeli, T. Circa, Șc. Bădu-lescu, Pizzo avocată, Alex. Vericeanu, G. Tă-pănescu, M. Polizo, C. Rămniceanu, Gr. Bil-ciurescu, St. Murat, Boicea Radianu, Lucian, M. Tomescu, Colonel Zefcari, Iosif Grigoro-vici, Gr. Fălcoianu.

INSERTIUNI ȘI RECLAME.

Domnule Redactore,

În stimabilulū d-v. diariū cu data de 7 și 8 ale corintei, se publicā de onor. Primăria, vengarea a trei buți cu spiritū, ce dīce cā s'au confiscatū: imi permitū, d-le Redac-tore, a arita publiculū modulū confiscării, și vē rogū darū, se bine-voii alū Insera în colōnele diariului d-strā.

Ca reprezentantū asociațiunei de spiritū, la 23 Iuliu a. c. am cerutū de la biuroulū ac-

ciselorū libera trecere transito a trei buți cu spiritū prin capitalā, cu destinație a merge la comuna Călugăreni; la d. Mih. Eftemiu, intrarea prin bariera Moșilorū și eșirea pe bariera Beilicu.

Biuroulū acciselorū mi-a liberatū în acea di, suptū No. 155, biletū de libera trecere, suptū care ad. șef. biuroului comunalū, d-nu M. Teodorescu, ordonā perceptorului barieri Moșilorū astū-felū: „liberați trecerea prin ca-pitalā a trei vase cu spiritū ale d-lorū asocia-ții ce suntū de transito pentru districtul Vlasca.“ Bușile sosescū la barierā și atātū acestorūlū antreprenorului cātū și perceptorulū comunalū de clasa I, C. I. Zapolia liberēzā bușile în capitale.

Ce se întemplā? Omenii sosindū la barierā cu carele, declarā cātre impiegații de acolo cā le este peste puținā a merge cu doi boi la cartū în Vlasca, aū cāutatū se mai gā-sescā ancā cāte doi, darū le a fostū peste puținā în acea orā, astū-felū pe la orele 4 1/2 venindū la cantorulū meū, strada Moși-lorū No. 85, (peste drumū de biuroulū ac-ciselorū), aū declaratū cā le este peste puținā a merge în Vlasca, cā boi suntū slabi și drumul este greū (fiindū cā ploase) în urma acestia amū venitū la biuroulū Accise-lorū, tacei dīscului și biuroulū comunalū, unde amū găsitū numai pe omulū d-lui an-treprenorū cārui a-i amū făcutū cunoscutū c'o-se descarcū aceste buși în capitalā, trimi-tēndū asemenea și la ajutorulū d-lui sefū alū biuroului comunalū pe care pe la orele 7 și jum. lū gāsi omulū meū la grādinā, eū însă comunicāndū la biuroulū am și trā-misū bușile se le descarge la d. M. Eftemiu, cārui aveamū vēndute mai multe buși și n capitale.

Pe la 7 ore aflū cā bușile se confiscā de cātre agenți comunalī ca marfā de contra-bandā fiindū cā nu purtāu biletile de platā.

Asemenea m'am adresatū d-lui primarū aretāndū cazulū și cerāndū liberarea bușilor suptū plata tacei acciselorū, mi sa respunsū scurtū de D. Manolescu cā bușile seū confis-catū, d. primarū însă luāndū în conside-țiune starea în care s'afā bușile aū liberatū suptū garanția deșertarea lorū pînă ce onor. consiliulū comunalū va decide asupra inciden-tului. După cumū vēgū din publicațiune, onor. consiliulū comunalū, fără se cerceteze cātūși de puciu, ne gāsidū chiarū de cu-viință a mē chiāma pe mine la acea ședință spre amū areta motivele, în baza art. 27 din regulamentulū pentru perceperem regie venitelorū tace, decide se se confiscē acele 3 buți cu spiritū și se se vengā în folosulū comunei.

Articolū 27 din regulamentulū conține „ori ce obiectū supusū la plata de tacsă se va dovedi cā aū intratū prin bariā, seū prin alte locuri secrete, fără se fi plătitū tacsă legiuitā, se va considera ca marfā de contrabandā.“

Ore acestū articlu oste aplicatū în casulū de faciā? Nu! În chestā de transitū este usū de cātre d-nii antreprenorū ai acciselorū, antreprenorū dīscului și de d. șefū alū biurou-lui comunalū, dacā persoāa care cere trece-rea prin orașū de transitū nu presintā desul-tulū siguranță pentru plata tacei cāndū lu-cru nu va eși din orașū, atuncī ai cere de-punerea sumei cātū face tacsā, dacā presintā biletū în regulā visatū cā aū eșitū din orașū la suma depusā înapoi, nu presintā biletū, atuncī perde depunerea.

Art. 127, din legea și regulamentulū a-su-pura prețurilorū spirituase dīce, decā la eșie-rea din comunā a beuturilorū în libera tre-cere se va gāsi vre uā lipsă din cātīmea a-cestorū beuturi recunoscutā la intrare, con-ducătorulū va achita taxele asupra lipsei con-statate care se considerā ca vēndutā pentru con-sumațiunea localā, astū-felū se urmēzā și în tōtā Europa.

În mine darū avēndū încredere atātū d. antreprenorū ai acciselorū, d. Antreprenorū ai tacei dīscului, precumū și d-nulū ajutorū șefū biuroului comunalū, m'ra liberatū bi-letū fără depunere, s'au ivitū casulū care vi-l'amū citatū, care se și pōte constata prin-tr-unū procesū verbalū, astū-felū darū, d-lorū, este a primi tacsā erū nu confiscarea mārli.

Gāsescū darū ca onor. consiliulū alū comunei s'au grābitū în deciziunea ce aū pronunțatū mai alesū cā aū avutū rolū (de jude-et partie).

Astū-felū este faptulū, și crezū de a mea istoria aū aduce la cunoșcința publiculū cumū sa petrecū, ca se judecē, erū cātū unū v'au cāutatū prin canalulū justiției.

Primii, domnule Redactorū, încredințarea oșebitelū mele stime și considerațiuni.

Laszar Sima.

INSTITUTUL A. TABACOPULO

Se cere în acestu Institutu unu... limbă franceză. Totu-ua-dată se a-nunciă cu onor, că de la 16 ale corentei luni se încep întru-nsu re-gulată lecziunile A se adresa în Casa de Banov, Strada Colțel No. 44. No. 382 2q.

NUNCIU. Sub-semnatul, după... Publicu, încă din timp îndelungat s'a silitu es Institutulul seu de bă-

efi se fii de modelu. Fructele mor-ralū ce accepta de la unu travaliu cu asiduitate. cu cea mai via mul-țămire lo tuleru pe fii care fi, cūcī vede cu năndră că toți junii, din-țre carī unii acumū ad ajunsū în vīrata matură, ocupū în societate po-sitiuni strălucite, suntū totū d'a-una luaii ca osemplu de moșaltate, in-structiune și educațiune și facū o-noro patriei Căndū cine-va ajunge a avea unu nemino succesū ori ce recomandați suntū de prisos: fap-tele aū uā elocinți covârșitoare.

Cursurile s'indii a se începū la 16 ale corentei, cogū pe toți d-nii ce voescū a mi încredința creșterea corpilor d-lorū a grăbi aducerea lorū es la țina; fiesatū băiații se pōtā intra în lucrū. Sjudiele ce se predā în acestu Institutu suntū pe llogā cele din clasole primare, limbele: elenā și francezā; grā pentru tinerii ce ur-mēdā în Licee col mai eminiți re-petiter. Negreșiti că pe lingā aceste învățături, ce înăvțescū spiritalu cu cunoscințe solide, f'rinarea inimii,

adece, înobiiarea sentimentelorū, nu va fi mai puciu îngrijitā, aci mai eu sēmā trebuindū a se aplica cea mai scrupulōsă atențiune. Cātū des-prec exercițiile corporali ele vorū fi impuse, utilitatea lorū fiindū necon-țestată. Afară de acestea localulū, propriu pentru Institutu, coprinde săli spațiozē, luminozē și bine ae-urate; curtea destulū de mare; tōte, în fine, concūrā pentru ca copii se aibā uā locuință confortabilā. Directorele Institutulul, D. Apostolatu

Suburbia Arhiepiscopului, Strada S-ții Apostoli, No. 25. No. 380. 3q. LA LIBRARIA SOCEC & C-IE Calea Mogoșoai, No. 7. In editura nōstrā aū apărutū: ARITMETICA Teoreticā-practicā de G. EUSTATIU (a 3-a edițiune corectată și înăvțitā) pentru Cla-sele 3, 4 primare și 1-ū gimna-siale. 84 ban. DIALOGI ROMANO-FRANCESI

de G. EUSTATIU, edițiunea a 5-a 1 leu 68 ban. CHRESTOMATIA ELLENA, de IOAN COLOIOTIDE, edițiunea 2-a considerabile înăvțitā lei 4, No. 385. 6-2q. DOCTORU NICA aduce la cunoscința onorabilorū sei clienți, că s'a reințorātū din volagiulū f'cutū în străinătate. Ordinēdū de la 2-4 ore. Strada Arțel, No. 10. No. 381. 3-2q.

PUBLICAȚIE. Etajū de susū de la prāvāliile Răp, Tīncă Stănescu Calea mogoșoai, No. 179, lângā ba-rieră, compuse de dōne Camera, Sali și Cubnie, se dā cu chirie pe trei ani, de la 26 Oclombriū înaintē. D-nii amatori, se vorū adresa la stărostia Corp. Rachierilorū în ziua de 8 Septembrie vitorū. la 10 ore de dimiņtā, cindū este a se face licitația. Starostea Corp. Rachierilorū AT. SAVULESCU. No. 383. 3q.

Table with multiple columns: MISCARILE PORTURILORU ROMANIEI (URSA VIENEI, GALATI, BRAILA, GIURGIU, CORABIE SI VAPORE), OBSERVATIUNI METEOROLOGICE (24 August), and various weather reports for different locations like Vaslui, Huz, Leova, etc.

UA JUNETATE MILION DE CASCIGATU. Lot 1-ū fii cārei lune se vorū face tragerilo MAREI LOTERIA DE BANI, garantată de guvernū. Suntū loturi magnifice de cāștigatū, anume, unulū de 500,000 franci și altulū de 400,000 franci. Apoi alte locuri secundarie de 80,000, 40,000, 20,000, 10,000 etc. franci. Unū bilētū pentru una din aceste trageri costā numai 20 franci, trei bilete costā 50 franci, șapte bilete 100 franci. Aceste titluri se opținū trimițândū prețulū în bilete de bancă, cupōne etc. la Casa de Bancă a D-LUI CHARLES HOLLE LA FRANCFORT PE MAIN. POSTSCRIPTUM. Buletinurile de cāștiguri vorū fi expedite, fără cheltuielē, pe de datā ce se vorū face tragerilo; cātū despre sumele cāștigate, ele vorū fi plătite pre-tutindent în numerātore.

DE VINDARE unū locū, apōpe de biserica Lucați, în mārime 18 Stinjeni fațada și 40 Stānjeni lungu. Doritorii d'al cum-pera se vorū adresa, d'a dreptulū, la direcțiunea tipografiei C. A. Ro-setti și la Libraria d-nilorū Socec et Belgasoglu, Hanu Șerban-Vodā, No. 18, în ori-ce timpū a țilelorū de lucrare.

ASTA-ȚI AM DESCHIS DEPOSITU GENERAL DE OGLINȚI de tōte mārimele din fabrica moștenitōtilorū Comitelui Carol Kinsky la Būrgstein în Boēmia. București, 20 Iunie 1886. ADOLF KARPELES Comisionar. CALITAȚE PRIMA, PREȚURI MODERATE.

AVIS IMPORTANT PENTRU AGRICULTORI. Mușamale mari de Kautskū recunoscute ca celū mai bunū și mai sigurū, apăratorū a șirelorū de grāu și a ori ce felu de producți agricole, mōrfuri, mașine etc. contra ploilorū celorū mai mari. Aceste mușamale, de uā invenți nouē, primite la expo-sițiunea universală din Paris și la cea agricolā din Pesta sunt preferabile ori cārōru altora pentru superioritatea calitāței și pentru soliditatea lor fiind lucrate cu kautskū și cu uleiū. Probe sunt depuse la comptōrulū D-lui Mosco Ascher, strada germanā, vis-avis de direcțiunea Telegrafo-Postale, care singur primesece comāde pentru tōtā Romānia cu precieri fise. No. 257. 15-3q.

BIUROUL SOCIETAȚILORU DE ASSICURARE UNGARA GENERALA ȘI „LA RALOISE” se aflū de astăzi înaintē în STRADA GERMANA Casa d-lui Anghelovici (Prāvālii No. 11 și 12) vis-avis Ho-telulū Concordia; unde se priihesece oferte pentru asicurarea în contra PERICOLELORU DE INCENDIU PEN-TRU TRANSPORTURI PE DUNAREA ȘI ASUPRA VIUETEI, CU PREȚURI FOARTE MODERATE. Ambele Societāți geratēdā pentru asicurările încheiate cu fondurile lorū în sūma DE LEI NOUI 42 MILIOANE și tōtū pāgubile ce s'ar ivi se regulēdā în modulū celū mai dreptū și expeditivū de cātrā REPRESENTANȚA ȘI AGENȚIA GENERALA, București, 20 Aprilū 1886. În Districte se primesece Ofertele de asicurāre la Agențiile nōstre deja cunoscute, erū în ploiești la Domnu HAGI IOAN PITIȘU. No. 218. 6-6q.

EXPEDITEURS et COMMISSIONAIRS A. MATHIEU WALDNER & COMP. 32 Boulevard de Strasbourg PARIS. Se recomandā pentru ori-ce Expedițiā și Comision în articole franceze atātū pentru țērā cātū și pentru stră-inătate Comāndole pentru Romānia se priihesece la Bu-curești de cātrā domnu WILT WALDNER, Strada Germanā No. 8. Pentru unū serviciū promptū și solidū garantēdā, re-nume aceste Case. No. 369. 8-8q.

AU GOURMAND à côté de la Préfecture de Police CAVIAR d'Astrakhan. BIÈRE DREHER de Vienne, en bouteille. HUILE VIERGE de Provence et Toscane. LIQUEURS et VINS étrangers. FRUITS GLACES, au Sirop et à l'eau de vie. BONBONS, CHOCOLATS et THES. etc. etc. No 368. 6-3q.

TIPOGRAFIA C. A. ROSETTI S'A MUTATU STRADA COLȚEI, No. 42, VIS-A-VIS DE BISERICA ENE PRIMESCE TOTU FELULU DE LUCRARI, PRECUM: TABELE de diferite feluri, ETICHETE, CONTURI, CONTRACTE, POLITE, CIRCULARI SI FATURI COMMERCIALE AFISE, DIARE MARI SI MICI INDIFERITE MARIMI BILLETE BAPTISM, VISITE, CUNUNIE SI ORI CE ALTE BILETE DE INVITAȚIE ȘI MORTE

Casele după calea Mogoșoai, subū No. 50, vis-a-vis de Pa-sagiū, în care se aflā Otelulū Lazărū, și șicare se compunū de 22 odāi susū 2 prāvālii în fata Stradel cu 4 odāi, 1 bucătārie, cu doue cāmāri, 1 pivniță, 2 beciuri, podū peste tōtā casa, grādinā și cu basin de apă în mijloculū curți, avēndū aseme-neā atātū odāile de susū, cātū și cele josū cumū și bucătāriile, machinā pentru scōțerea apei, se dāu cu chirā de la Sf. Di-mitrie vitorū. Amatoriū se potū adresa în ori-ce vreme spre a le vedea și a se înțelege cu sub-semnata care locuēșe în aceste CASE. TEODORA M. MASTICHI.

MAGASINULU FILLIEANU & IONESCU Recomandā Onor. Public precum și domnilor Architecți CIMENT ADEVERAT DE PORTLAND GARANTAT precum și diferite COLORI frecate și ne frecate cu uleiū, ULEIU fierțū și ne fierțū pentru Colori ade-veratū englezescu. Diferite Lacuri pentru datū lustru la ori-ce obiectū, și a se usca îndatā precum și CERUEALA de scānduri garantată. Prețurile suntū fōrte modeste. FILLIEANU et IONESCU.

FURNISORUL CUTEI MAGASINULU IOAN ANGHELESCU FURNISORUL CURȚEI CALEA MOGOȘOAI VISAVI DE PALATULU DOMNESCULU APE MINERALE CASCAVAL DE PENTELEU VINURILE Anunciā că aū sositū unū nouū transportū de Cas-cavalū adevēratū de Penteleū și de cea mai bună calitate. Totū-ua-datā recomandū înaltei Nobilitāți și O-nor. Publicū, Vinuri negre și albe, dulci și sli-țose, vechi de 6 ani și de cea mai bună calitate, așa în cādū celorū albe cu dreptū cuvāntū li se pōtā dice, vinuri de Rhin și celū negru de Bordeaux. Colori de totū felulū, frecate cu Uleiū și ne-frecate, Uleiū fierțū și Lacuri de totū felulū, Colori și Pāndā pentru Pictori. IOAN ANGHELESCU.

Tipografia C. A. Rosetti, Strada Colțel, No. 42.